

93.
En smuk

Sang.

[Holst, Hans Peter]
Naar mit Die er luft!

Naar mit Die er luft,
Og naar Grønsbæret smukt,
Dækker Gøien, hvorunder jeg sover.
Naar i Lunden en Fugl,
Med sit bladrige Skjul,
Synger ensomt min Grabsang berøver!

2.

Skal jeg slumre da trygt —
Vil ei Længsel og Frygt
Banke tit paa min muldrende Kiste,
Vil min Sjæl paa sin Flugt,
Naar mit Die er luft,
Ikke dvæle ved hvad den forliste?

V box 16:469

3.

Ja tilviisfe jeg tror,
Der er noget paa Jord,
Der vil jage den ned fra dens Himmel,
Der vil mane den ned
Fra dens Hvile, dens Fred,
Ned, til al den forvirrede Brimmel!

4.

Er det Rose din Dragt?
Er det Bolge din Dragt?
Er det Fjeldenes skykrante Toppe?
Er det Zephyr din Dands?
Er det Stjerne din Glands?
Alt det har jeg vel bedre histoppe!

5.

Eller Du ved hvis Bryst,
Jeg i Sorg og i Vyst
Fandt den Styrke der sommer sig Manden
Nei din Baar blev jo min,
Vel min Bane blev Din,
Vi vil vandre den tro med hinanden!

6.

Dg dog Noget jeg fik,
Hvi bedugges mit Blik
Mens ved Hjemmet med Umhed den dvæler
O! min elskede Son,
Dit for din Skyld i Løn
Ned ad Rinden en Daare sig stjæler.

7.

Ja dit barnlige Sind,
Paa din blomstrende Kind,
Har Ufskyldighed præget sit Stempel.
Ingen loffende Drift,
Ingen snigende Gift
Har besmittet, o Ufskyld, dit Tempel.

8.

End Du aner det ei,
Alt den blomstrende Bei,
Der nu aabner sig for dine Blikke,
Er som Skummet paa Hav,
For din Ufskyld en Grav,
O! mit Barn, nei det aner du ikke.

9.

Ei du kjender den Magt,
Der i fristende Dragt,
Vil berebe Dig Anger og Smerte;
Den vil trænge sig ind,
I din Sjæl, i dit Sind —
Den vil klamre sig fast til dit Hjerte.

10.

Den vil driffe dit Blod,
Den vil boie dit Mod;
Dg maaske! Nei jeg bærer ved Tanken,
Dg din Fader skal ei,
Kunne lede dig Bei,
Dg i Skibbruddet række Dig Planken!

11.

Som den viltsomme Fugl
 Uden Nede og Skjul,
 Skal Du slagre for Blind og for Bøve.
 Hvem skal styre din Flugt
 Naar mit Die er luft?
 Og hvordan kan jeg trygt kunne sove!

12.

Hvem skal styre din Flugt
 Naar mit Die er luft?
 O, jeg Daare, der aner ei Havnen.
 Der er En over Skye,
 Hen til Ham vil jeg flye
 Han vil kjærlig Dig tage i Favnen!

Tromsø. u. a.

Paa M. Urdals Forlag,

trykt af S. B. Bøfs.